

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Mórocz Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dr. Dibácsi Zsuzsanna Ügyvédi Iroda (ügyvédi iroda címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen tisztességtelen piaci magatartás megállapítása iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2007. április 10. napján kelt 7.G.25.993/2005/15. számú ítélete ellen az alperes által benyújtott fellebbezés és a felperes részéről benyújtott csatlakozó fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, a fellebbezéssel érintett, a Tpvt. 3. §-án alapuló alperesi jogsértő magatartás megállapítására és annak jogkövetkezményeire vonatkozó rendelkezéseit helybenhagyja;

a Tpvt. 5. §-ára alapított keresetet elutasító rendelkezést megváltoztatja, és megállapítja, hogy az alperes a **M.K. Kft.** részére írt 2005. augusztus 12. napján kelt levele egyidejűleg a felperes sérelmére elkövetett bojkottfelhívásnak is minősül.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 72.000,- (Hetvenkettőezer) Ft másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy az alperes személyes illetékmentessége folytán le nem rótt 24.000,- (Huszonnégyezer) Ft fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint a felperes és az amerikai székhelyű **C. W. Alapítvány** (a továbbiakban Alapítvány) között 1998. március 13. napján létrejött kiadói szerződéssel az Alapítvány mint a szerzői jog birtokosa átruházta a romániai székhelyű **M. Kiadóra W. A. író** (a továbbiakban a szerző) összes művei kiadásának és terjesztésének jogát. A szerződés felsorolta azon műveket, amelyekre az kiterjed. A szerződés 2. pontja rögzítette, hogy a felperes elnyeri a szerződésben megjelölt művek magyar nyelven való kiadásának kizárólagos jogát, teljes vagy részleges román nyelvre való fordításának jogát 2004. december 31. napjáig, valamint ezeknek a műveknek a terjesztési jogát egész Európa területén 2005. december 31. napjáig.

A szerződő felek ezt a szerződést 2005. július 27-én kiegészítették, és akként rendelkeztek, hogy a szerződésben feltüntetett művek utánnyomása és forgalmazása - más rendelkezésig - 2008. december 31. napjáig lehetséges.

A **M. Kiadó** és a felperes 2004. október 21-én forgalmazói keretszerződést kötöttek egymással, melyben rögzítették, hogy a felperest nem kizárólagos forgalmazási jog illeti meg a szerző életműsorozatához tartozó könyvek magyarországi forgalmazására. A szerződő felek a forgalmazási szerződést 2006. december 31-ig terjedő határozott időre kötötték meg azzal, hogy annak hatálya meghosszabbítható.

Sz. L. magánszemély szerzői felhasználói jog megsértésének megállapítása iránt pert indított az Alapítvány és társai ellen arra hivatkozással, hogy a szerző 1989-ben a műveinek kiadására vonatkozó vagyoni jogait reá átruházta, ebből következően utóbb azokról nem rendelkezett.

A Legfelsőbb Bíróság mint másodfokú bíróság a folyamatban volt szerzői jogi perben a Pf.IV.24.512/2004/6. számú és az azt a felülvizsgálati eljárásban hatályában fenntartó Pfv.IV.21.909/2004/8. számú részítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta, és az Alapítvánnyal szemben előterjesztett keresetet elutasította. Indokolásában megállapította, hogy a szerző a szerzői jogait még életében az Alapítványra átruházhatta és az Alapítvány jogosult volt a szerző műveinek kiadására, illetőleg annak engedélyezésére, hogy a művek kiadását további személyek végezzék anélkül, hogy ez a másik jogtulajdonos jogait megsértené.

A jogerős részítélet ellen perújítási eljárás van folyamatban a Fővárosi Bíróság előtt 22.P.630.622/2004. szám alatt.

Az alperes kiadói joga **Sz. L.**-től származik.

Az alperes 2005. augusztus 12-én a **M.K. Kft.** részére levelet küldött, amelyben tájékoztatta a címzett igazgatóját a perújítási eljárásról és arról, hogy annak oka az a megállapításuk volt, hogy nem a szerző aláírása szerepel az Alapítvány és a szerző közötti szerződésen, amely szerződésből a **M. Kiadó**, illetve a felperes joga ered. A Fővárosi Bíróság a perújítást megengedte, mely döntésből arra lehet következtetni, hogy a bíróság által kirendelt igazságügyi szakértő szakvéleménye

alapján - ha az alátámasztja a perújításhoz csatolt szakvéleményeket - megállapításra kerül az, hogy az Alapítványnak nincs jogszerű felhasználói joga. Ebből a várható ítéletből az is következik, hogy azok kiadók, akik jogosultságukat az alapítványtól szerezték - jelen esetben a **M.** és a **L.I.** Kiadók - jogosulatlan felhasználók lesznek, és kártérítési kötelezettségük keletkezik a jogszerű felhasználóval szemben. Ennek alátámasztására megküldte a két aláírásmintát.

A levél a továbbiakban úgy folytatódik, hogy tény az is, hogy a **M.** Kiadó kiadási joga 2004. december 31-én lejárt, a forgalmazási joga pedig - következésképp a **L.I.** Kiadó terjesztési joga is - 2005. december 31-én jár le a szerző valamennyi műve vonatkozásában. Erre a körülményre egyébként a kiadványaikban ők maguk is felhívják a figyelmet (pl. ha 2003-ban megjelenteket valaki tévedett könyvben, ld. melléklet). Ebből a következik, hogy a **M.** és a **L.I.** Kiadók által kiadott művek forgalmazását meg kell szüntetni. Felhívta a figyelmet, hogy aki továbbra is folytatja a jogszerűtlenül kiadott művek forgalmazását azzal szemben a jogszerű felhasználó kártérítési igényrel fog élni. A levél akként zárul hogy "a **K.** Kiadó vitán felül jogtisztá **W. A.** életműsorozatával a továbbiakban is rendelkezésükre állnak".

Az alperes jogi képviselője a 2005. október 14. napján kelt, a **C.** Áruház könyvbeszerzője részére címzett levelében - egyebek mellett - felhívta a figyelmet arra, hogy a **M.** Kiadó kiadási joga 2004. december 31-én lejárt, a forgalmazási joga pedig 2005. december 31-én jár le, a szerző valamennyi művével kapcsolatban. A másik levélhez hasonlóan utalt arra, hogy erre a körülményre a felperes a kiadványaiban maga is felhívta a figyelmet. Levelét azzal zárta, hogy „mindebből következik, hogy a **M.** Kiadó és a felperes neve által kiadott művek forgalmazását valamennyi érintett forgalmazónak meg kell szüntetni".

Miután a felperes tudomást szerzett a fenti levelekről, kérte azok visszavonását, amelyet az alperes megtagadott.

A felperes a Pest Megyei Bírósághoz 2005. november 11. napján benyújtott és a per során pontosított keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes a 2005. augusztus 12-i, a **M.K.** Kft.-hez címzett, valamint a 2005. október 14-i, a **C.** Áruházláncához címzett levelével megsértette az 1997. évi LVII. törvény (Tptv.) 2., 3., és 5. §-ait. Kérte, hogy a bíróság állapítsa meg a jogsértés tényét, kötelezze az alperest a jogsértő magatartás abbahagyására és tiltsa el a további jogsértéstől, valamint kötelezze elégtétel nyújtására akként, hogy hatalmazza fel a felperest arra, hogy a jogsértést megállapító ítélet rendelkező részét a levél címzettjeivel közölje. Kérte az alperes perköltségben való marasztalását, az ügyvédi munkadíjat a keresetlevélhez csatolt ügyvédi megbízási szerződés alapján kérte megállapítani.

Arra hivatkozott, hogy a sérelmezett levelekben az alperes valótlanul állította azt, hogy a felperes, illetve a **M.** Kiadó, akitől a felperes a forgalmazási jogát származtatja, nem rendelkezik 2005. december 31-től forgalmazási joggal. Bár az alperes által hivatkozott kiadványok valóban ilyen tájékoztatást tartalmaznak, azok megjelenésekor ez igaz is volt, de időközben a felperes jogát meghosszabbították. A perújítással kapcsolatban az alperesi levél azt sugalmazza, hogy a perújítás

megengedhetősége körében történő döntéshozatalból következtetés vonható le a jogvitát eldöntő ítélet tartalmára. Álláspontja szerint jogsértő az is, hogy az alperes ehhez a levélhez különböző aláírásmintákat mellékel. Ezek a magatartások alkalmasak a Tpvt. 3. §-ában megfogalmazott jó hírnév megsértésére, illetve veszélyeztetésére, egyidejűleg a Tpvt. 2. §-ában megfogalmazott általános tilalmat is sértik. Mindezek együttesen a saját kiadvány ajánlását tartalmazó 2005. augusztus 12-i levél zárómondatával, felhívást jelentenek a gazdasági kapcsolat megszakítására, ezért ez a levél a Tpvt. 5. §-ának megsértését is megvalósítja.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a sérelmezett levelek a valóságnak megfelelő tájékoztatást adtak, ugyanakkor arra is hivatkozott, hogy a felperes - ígérete ellenére - nem igazolta az alperes felé, hogy a forgalmazási joga meghosszabbításra került. A perben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján egyértelműen megállapítható, hogy 2005. január 1-je és 2005. július 27-e között a **M.** Kiadónak nem volt kiadási joga, ennek ellenére a **M.** ebben az időszakban is kiadta a szerző műveit, olyan műveket is, amelyekre az alapítvánnyal kötött szerződése nem hatalmazta fel. Ellentmondásos a **M.** Kiadó és a felperes között létrejött forgalmazói keretszerződés is, mert az nincs összhangban a **M.** jogosultságával. A sérelmezett levél csak ezen ellentmondásos helyzetet tükrözte, ami a megírásakor a valóságnak megfelelt.

Álláspontja szerint a perújítás megengedhetőségéről való döntéssel kapcsolatos alperesi tájékoztatás a Pp. vonatkozó szabályaiból indult ki, ezért az a valóságos és gyakorlati tapasztalatok alapján kialakult jogi helyzetről tájékoztatta a levél címzettjeit. Hivatkozott arra is, hogy a levél címzettjei korábban, az alperesi jogi képviselő részéről korrekt tájékoztatást tartalmazó levelet kaptak, a sérelmezett levélben a címzetett az alperes csak erre kívánta emlékeztetni, egyidejűleg a károsodástól megóvni.

Az alperesi ajánlat, amely szerint a szerző a jogtiszta életműsorozatával a címzett rendelkezésére áll, jogkövető magatartásra való felhívásnak minősül, amely nem valósíthat meg törvényt sértést.

Végül előadta, hogy amennyiben a bíróság mégis úgy ítélné meg, hogy valamilyen módon tisztességtelenek voltak a sérelmezett levelek, ez esetben is megfelelően igazolta az alperes, hogy azok semmilyen hatással, befolyással nem voltak a felperes érdekeltségeire, a versenyben ez nem jelentkezett. Ezért álláspontja szerint, ha esetleg történt is jogszabálysértés, az olyan csekély mértékű, amely nem igényel ítéleti megállapítást.

Az elsőfokú bíróság a 2007. április 10. napján kelt 7.G.25.993/2005/15. számú ítéletében megállapította, hogy az alperes azzal a magatartásával, hogy a 2005. augusztus 12-én a **M.K.** részére írt levelében állította, hogy az alperes által kezdeményezett perújítási eljárás során a perújítás megengedhetőségéből arra lehet következtetni, hogy a felperes jogosulatlan felhasználó lesz és kártérítési kötelezettsége keletkezik a jogszerű felhasználóval szemben; továbbá, hogy a felperes terjesztési joga 2005. december 31-én lejár és ebből következően a felperes által forgalmazott művek forgalmazását meg kell szüntetni; valamint a 2005. október 14-én alperes jogi képviselője által a **C.** Áruháznak küldött levelében,

amikor azt állította, hogy a felperes forgalmazási joga 2005. december 31-én lejár és így a felperes által kiadott művek forgalmazását az érintett forgalmazóknak meg kell szüntetnie, az alperes megsértette a felperes jóhírnevét.

Kötelezte az alperest ezen magatartás abbahagyására, eltiltotta attól, hogy a jövőben a fenti közléstartalmú levelet küldjön a vele üzleti kapcsolatban álló könyvforgalmazók számára.

Felhatalmazta a felperest, hogy a levél címzettjeinek a jogerős ítélet másolatát eljuttassa. Ezt meghaladóan a felperes kereseti kérelmét elutasította. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000,- Ft perköltséget. Határozata indokolásában megállapította, hogy a Tpvt. 2. §-ában kifejtett általános klauzulába való ütközést abban az esetben vizsgálja csak a bíróság, ha speciális szabály e vonatkozásban nem alkalmazható. Jelen esetben a Tpvt. 3. és 5. §-ai szerint kellett vizsgálni a felperes által sérelmezett leveleket. A Tpvt. 3. §-a kapcsán azt vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy az alperesi levelek, azok megírásának és elküldésének időpontjában valótlan tényeket tartalmaztak-e, illetve valós tényeket hamis színben tüntettek-e fel, és ez a versenytárs jóhírnevét vagy hitelképességét sértette-e.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a **M.K. Kft.**-hez írt levél perújításra vonatkozó része bár valós elemet tartalmaz, azonban az abból levont következtetések felperesre nézve, mind a várható ítéletre, mind a felperes forgalmazói jogára, mind pedig kártérítési felelősségére valótlanságot tartalmaznak, amelyeket kizárólag a bírósági per jogerős befejezése után lehet értelmezni. Ezen túlmenően a jogerős ítéletek az alperesi állítással ellentétesek. Külső, perben nem álló személy egyoldalú tájékoztatása elvárt döntésről olyan fenyegetés, amely alkalmas a felperes jogainak a megsértésére. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság az alperes levelének e kitétele vonatkozásában megállapította a Tpvt. 3. §-ában írt jogsértést. Az aláírások mellékelését azonban nem minősítette olyan ténynek, illetve tényállításnak, amely a felperessel közvetlenül összefüggésbe hozható, ezért e tekintetben megalapozatlannak találta a felperes keresetét.

Megalapozottan kérte a Tpvt. 3. §-a megsértése miatt a jogkövetkezmények megállapítását a felperes a forgalmazási joggal kapcsolatos alperesi kijelentés kapcsán is, figyelemmel arra, hogy a sérelmezett levelek 2005. augusztusi, illetve októberi keltűek, és maga az alperes is azt állította, hogy csak 2005. január 1. és július 27-re között nem rendelkezett a felperes forgalmazási joggal. Az alperes anélkül, hogy arról meggyőző bizonyítékokat szerzett volna be, állította, hogy 2005. december 31-én lejár a forgalmazási jog, és a kiadott művek forgalmazását meg kell szüntetni.

A felperes kérte, hogy a bíróság azt is állapítsa meg, amely szerint az a mondat, hogy „a **K. Kiadó** vitán felül jogtiszta **W. A.** életmű sorozatával a továbbiakban is rendelkezésükre áll”, a Tpvt. 5. §-át is sérti, mert ez a fennálló gazdasági kapcsolat megszakítását célozza.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a levél teljes tartalmából ugyan lehet következtetést levonni a fennálló gazdasági kapcsolat megszüntetésére, azonban önmagában az, hogy az alperes a saját műveit ajánlja, még nem vonja maga után egy mással fennálló gazdasági kapcsolat megszüntetésének igényét. Így e vonatkozásban alaptalannak találta a felperes keresetét.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatását, és a felperes keresetének teljes terjedelemben történő elutasítását, valamint az első- és másodfokú perköltségben való marasztalását kérte.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság részletes bizonyítási eljárást folytatott le, a tényállást kellő részletességgel állapította meg, de egy-két lényeges körülmény tekintetében az iratellenes, amely kihat a jogi következtetések helyességére. Nem tulajdonított ugyanis jelentőséget az elsőfokú bíróság annak a lényeges körülménynek, hogy jelen per felperese és a M. Kiadó között létrejött jogátruházási szerződés egy évvel hosszabb határidőt biztosít a felperes részére a szerző műveinek forgalmazására, mint amelyre a M. Kiadónak jogosultsága volt az Alapítványtól. Nem tulajdonított annak sem jelentőséget az elsőfokú bíróság, hogy a M. utánnyomásra vonatkozó joga csak a már megjelentetett művek vonatkozásában áll fenn, és nem jogosítja fel új művek kiadására. Ennek megfelelően nem vonta le a kellő következtetést, hogy a felperes a szerző számos olyan művét adta ki az évek során, amelyekre vonatkozóan a számára jogot átadó Kiadónak sem volt kiadói jogosultsága, másrészt, hogy 2005. január 1-től július 27-ig sem kiadói, sem utánnyomási joggal nem rendelkezett a Kiadó, és így a felperes sem. Tehát több hónapig fennállt egy jogellenes állapot, amelyet nem korrigált egy olyan, később kelt szerződés kiegészítés, ami lényegileg már kevesebb felhasználói jogot biztosít az átvevőnek.

Az elsőfokú bíróság a szerzői jogi fogalmakat nem értelmezte és nem használta differenciáltan. A fenti tények alapján nem állapítható meg okszerűen az, hogy a jelen per alperese valótlan, a felperesre nézve sértő állításokat közölt volna a per tárgyát képező két levélben, mivel számos mű vonatkozásában a mai napig nincs felhasználói joga a felperesnek, és több mű vonatkozásában pedig csak utánnyomási joga lehetett 2005. augusztus 12-én és október 14-én, a levelek keltezésekor. Összegezve tehát az alperes valós tájékoztatást adott a levelekben, ebből következik, hogy az nem sértheti a felperes személyhez fűződő jogát, jóhírnevét főleg akkor, ha a jogosultságára vonatkozó információt is megtagadta az alperestől.

A perújítással kapcsolatos ítéleti döntés is téves, mert e körben sem állított többet az alperes mint ami a tényeknek megfelel. Nem értékelte, hogy korábban az alperes akkori jogi képviselője megfelelő tájékoztatást nyújtott a címzettnek ezzel kapcsolatosan.

Végül előadta, hogy az alperesi tanú meghallgatása során is világossá vált, hogy az alperes levele az érintett kereskedéseket semmilyen irányban nem befolyásolta. Az alperes a bizonyítási eljárás során csatolta a Kiadó által jogosulatlanul kiadott művek listáját, mely adatot az elsőfokú bíróság nem kellően értékelt a döntése meghozatalakor. Ebből pedig az következik, hogy az alperes nem sértette meg a Tptv. 3. §-át, így a keresetet el kellett volna utasítania az elsőfokú bíróságnak. Kérte a felperes első és másodfokú perköltségben való marasztalását.

A felperes csatlakozó fellebbezést és ellenkérelmet nyújtott be. Csatlakozó fellebbezésében kérte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban változtassa meg

a Fővárosi Ítéltábla, hogy állapítsa meg az alperes tisztességtelen piaci magatartását a 2005. augusztus 12-i levél kapcsán abban az értelemben is, hogy az a felperes sérelmére a Tpvt. 5. §-át megsértette. Kérte az alperes másodfokú perköltségben való marasztalását. Egyebekben ellenkérelme az ítélet helybenhagyására irányult annak helyes indokaira tekintettel.

Az elutasított Tpvt. 5. §-ára alapított igény tekintetében előadta, hogy az alperes 2005. augusztus 12. napján kelt levele kifejezetten és nyíltan arra hívta fel a címzett üzleti partnert, hogy a felperes által kiadott művek forgalmazását szüntesse meg. Ezen túlmenően ebben a levélben az alperes a saját kiadású könyveit "vitán felül jogtisztá" kifejezéssel ajánlotta a címzett figyelmébe, mely állításokat együtt értelmezve, a felperessel fennálló üzleti kapcsolat megszakítását sugalmazza és a saját kiadványok piacszerzésére irányul. A szóhasználat közvetett módon célozza az üzleti kapcsolat megszakítását, illetve a partner cseréjét, ezért a Tpvt. 5. §-ába ütközik.

Az alperes 6. sorszám alatt csatlakozó fellebbezés elutasítását kérte, mert álláspontja szerint ebben a kérdéskörben az elsőfokú bíróság helyes döntést hozott. A 2005. augusztus 12. napján kelt alperesi levél egészét kellett ugyanis értelmezni és értékelni. A csatlakozó fellebbezésben kiemelt és idézett rész nyilvánvaló következtetés a levél első részéből, amely viszont olyan tényeken alapszik, amelyeket az alperes az elsőfokú eljárás során bizonyított, hogy valósak.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés, a csatlakozó fellebbezés, valamint a fellebbezési ellenkérelmek keretei között bírálta felül a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján. Ennek megfelelően nem képezte a másodfokú eljárás tárgyát a felperes Tpvt. 2. §-ára alapított igényét elutasító ítéleti rendelkezés. Nem érintette a csatlakozó fellebbezés az aláírásminták megküldésével kapcsolatos döntést sem.

A fellebbezés érdemben nem alapos, a csatlakozó fellebbezés viszont megalapozott az alábbiak szerint.

Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges tényállást helyesen és hiánytalanul állapította meg, helytálló jogi következtetéssel és megalapozott indokolással állapította meg a Tpvt. 3. §-ában ütköző alperesi jogsértő magatartást, és alkalmazta a keresetben kért további jogkövetkezményeket.

A Tpvt. 5.§-ára alapított igény vonatkozásában azonban a jogi következtetésével nem értett egyet a másodfokú bíróság.

A Tpvt. 5. §-a szerint tilos máshoz olyan tisztességtelen felhívást intézni, amely harmadik személlyel fennálló gazdasági kapcsolat felbontását, vagy ilyen kapcsolat létrejöttének megakadályozását célozza.

Az elsőfokú bíróság a felperes 8. sorszámú előkészítő iratában előterjesztett keresetpontosítását úgy értelmezte, hogy a felperes kizárólag a M.K.hoz címzett 2005. augusztus 12-i keltű levél azon mondata vonatkozásában kéri a

tisztességtelen bojkottfelhívás megvalósulásának megállapítását, amelyben az alperes azt a kijelentést teszi, hogy "a K. Kiadó vitán felül jogtisztá W. A. életműsorozatával (lsd. melléklet) a továbbiakban is rendelkezésükre állunk".

Elutasító döntését azzal indokolta, hogy bár álláspontja szerint a levél egész tartalmából, egyes mondataiból a jogi helyzet rögzítésén keresztül következtetést lehet levonni a fennálló gazdasági kapcsolat megszüntetésére tekintettel arra, hogy az alperes korábbi bekezdésekben az érdekeltet kifejezetten felhívta a forgalmazás megszüntetésére, azonban önmaga ajánlása a vitán felül jogtisztá művek forgalmazására, még nem vonja maga után egy mással fennálló gazdasági kapcsolat megszüntetésének igényét.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a keresetpontosításban a felperes - bár valóban az elsőfokú bíróság által idézett mondatot emelte ki - a 2005. augusztus 12-i levél teljes tartalmát figyelembe véve kérte a Tptv. 5. §-ába ütköző jogsértés megállapítását. Ez következik beadványa megfogalmazásából, amely szerint az idézett mondatot együtt értelmezve az előző bekezdésekkel, az a fennálló gazdasági kapcsolat megszakítására irányult.

A kereset fentiek szerint megállapítható tartalmára is figyelemmel, helytállóan foglalt állást az elsőfokú bíróság akként, hogy a levél egész tartalmából, különösen az idézett mondatot megelőző, a forgalmazás megszüntetésére vonatkozó kifejezett felszólításból a gazdasági kapcsolat megszakítását célzó tisztességtelen felhívásra vonható le következtetés.

A Tptv. 5. §-ában írt tilalmat az alperes akkor is megszegi, ha a felhívás eredménytelen, ezért nincs jelentősége e körben sem annak az alperesi hivatkozásnak, hogy a sérelmezett levél a címzett piaci magatartását végül nem befolyásolta.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel rámutat a Fővárosi Ítéltábla arra, hogy a Pest Megyei Bíróság ítélete kellő terjedelemben és nem iratellenesen rögzíti a tényállást.

A fellebbezésben sérelmezett "hiányosságok" - amely szerint a felperesnek, illetve a kiadónak, amelytől a felperes a jogát származtatja, bizonyos művel vonatkozásában soha nem volt kiadási, illetve forgalmazási joga, illetve, hogy mely művekre terjed ki az utánnnyomási-, forgalmazási jog, továbbá, hogy a kiadó és a felperes közötti forgalmazói keretszerződés időtartama ellentétes az Alapítvány és a M. Kiadó között létrejött szerződéssel - a kereset elbírálása szempontjából nem releváns tények. Ezért ezeket az elsőfokú bíróságnak nem kellett rögzítenie az ítélete tényállásában, és értékelnie sem kellett azokat. A sérelmezett levelekben ugyanis az alperes nem ezeket a tényeket állította, ezért az elsőfokú bíróság - helyesen - csak azt vizsgálta, hogy az alperes levelekben írt közlései valósak-e, ha igen, nem minősülnek-e valós tény hamis színben való feltüntetésének. Az elsőfokú bíróság e körben a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével hozta meg a döntését, amelyet a másodfokú bíróság teljes egészében osztott.

Ezért nem helytálló az az alperesi érvelés, hogy a sérelmezett levél csak az ellentmondásos helyzetet tükrözte, ami a megírásakor a valóságnak megfelelt.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel támadott rendelkezését a megalapozott csatlakozó fellebbezés alapján részben megváltoztatta a rendelkező részben írtak szerint, egyebekben azt helybenhagyta a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, a csatlakozó fellebbezés megalapozott volt. Erre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 239. § szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes 12.000,- Ft összegű csatlakozó fellebbezésre lerótt illetékből és az ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségének megfizetésére. Az ügyvédi munkadíjat az elsőfokú eljárásban becsatolt ügyvédi megbízási szerződés figyelembevételével a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése alapján állapította meg azzal, hogy azt akként értelmezte, hogy az abban kikötött megbízási díj mind az első-, mind a másodfokú eljárásra kiterjedt. A megbízási szerződésnek megfelelően az ügyvédi munkadíj az általános forgalmi adót tartalmazza.

Az alperest az Itv. 5. § (1) bekezdés d) pontja alapján személyes illetékmentesség illeti meg, erre tekintettel a le nem rótt 24.000,- Ft fellebbezési eljárási illeték a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Budapest, 2007. év október hó 25. napján

álinkásné dr. Mika Ágnes sk.
a tanács elnöke

. Tibold Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Molnár József sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő